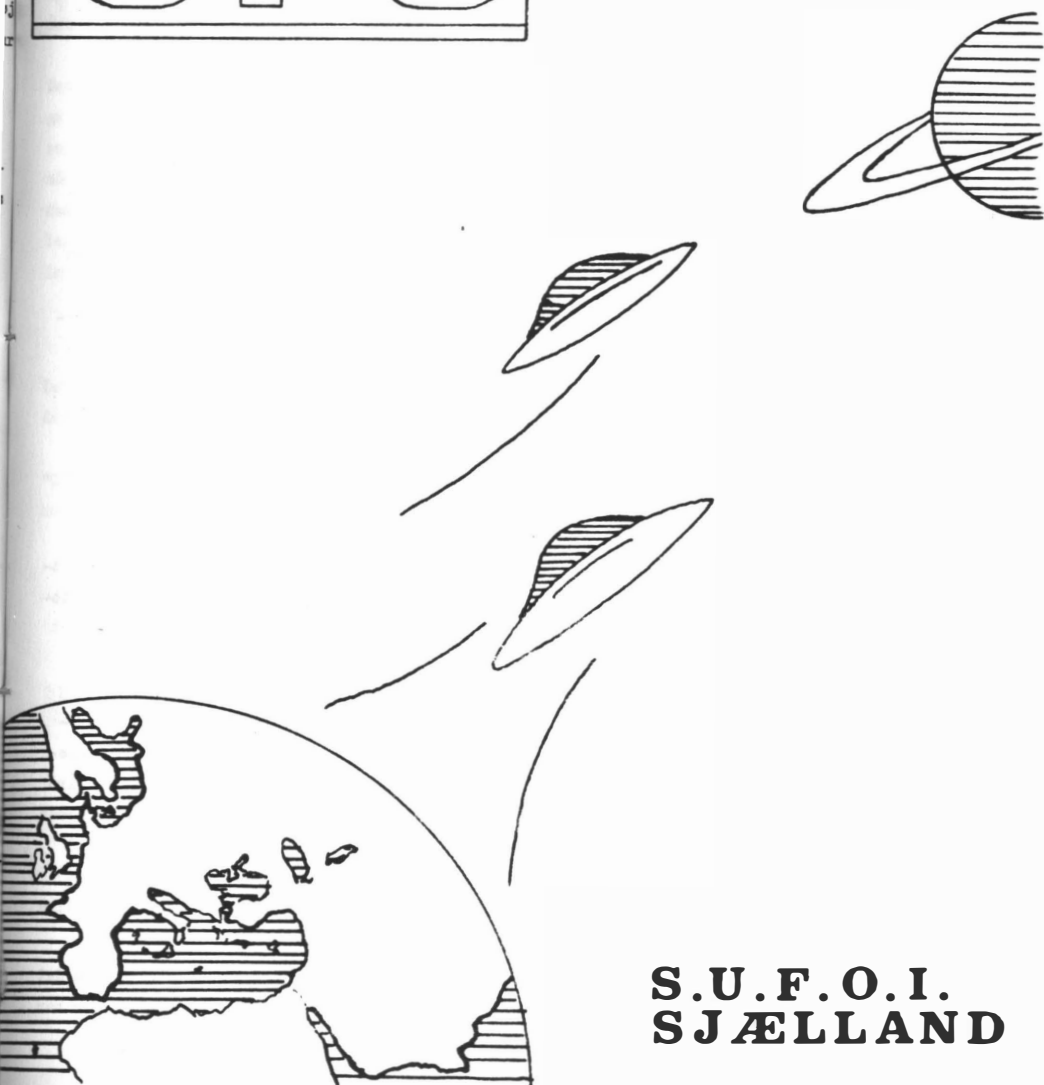

UFO NYT

JUNIOR

**S.U.F.O.I.
SJÆLLAND**

UDGIVER: S.U.F.O.I. SJÆLLAND (Scandinavian UFO-information)

REDAKTION: LEIF ECKHOFF PEDERSEN - KASTRUPVEJ 260 - KASTRUP - TLF: (01) 50 05 22

ABONNEMENT: SUFOI SJÆLLAND - BØRGE JENSEN - ELMEVEJ 2 - BORUP SJ. - (03 626) Borup 101
POSTGIRO 130718

Nr. 4

JANUAR 1965

2. Årgang

G O D T N Y T Å R !

Ja, så rundede vi atter et nytår - et år er gået og et nyt er blevet påbegyndt, hvad det vil bringe os af godt og ondt, kan endnu ingen fortælle os.

Men det år, der netop har taget afsked fra os, hvad bragte det os så på UFO-fronten? UFO-aktiviteten har været næsten som i de senere år, med få - men relativt gode observationsberetninger. Studiegruppearbejdet er ikke helt død hen, enkelte grupper arbejder tværtimod stadigvæk stille og roligt, medens andre er forsvundet af forskellige årsager. UFO-Nyt har fået flere og flere abonnenter rundt omkring i verden og specielt i Norge er der et kraftigt opsving at fortælle. Pressen har været meget tavs i det forgangne år, de har ganske vist ikke bragt ret meget negativt stof, men til gengæld heller ikke ret meget positivt. Muligvis er en af årsagerne den, at vi ikke har givet pressen nogen form for orientering eller observationer, sådan som vi gjorde tidligere. Radio og TV har ikke haft deciderede UFO-udsendelser, men UFO-sagen er dog blevet berørt enkelte gange i musikradioen - og ikke i negativ retning. I udlandet har den amerikanske UFO-organisation NICAP fået udgivet "The UFO-evidence", en gennemgang af UFO-observationer af første klasse, alle observationsberetninger er sat op, så de dækker områder som "Manøvrering" - "Lysvirkninger" - "Nedfald" - "Radarobservationer" - "Pilot-observationer" - "Videnskabsmand-observationer" - "U.S. Airforce undersøgelser" - "Fotografier" etc. Bogen er blevet udleveret til samtlige medlemmer af det amerikanske senat og kongressen, med anmodning om, at man der tager UFO-sagen op, med det formål at få tvunget U.S. Airforce til at lukke op for deres hemmelige arkiver vedrørende UFO'er og forhindre Airforce i at censurere og undertrykke sandheden om UFO'erne. Adamski fortsætter sine foredragsturneer i USA, arbejder videre i Mexiko og fortsætter med sit nyeste værk "Science of life", hvoraf allerede 10 lektioner er kommet til Danmark. De fire første er allerede oversat til dansk og kommer nok her tidligt på året fra H.C. Petersen. Herjemme er der på dansk nu kommet "Kosmisk filosofi" af Adamski og "Hvad sker der på månen" af Joseph Hillard, begge er udkommet hos H.C. Petersen. Fra Biilmann er kommet enny bog, der har interesse, selv om den ikke er en UFO-bog, den hedder "USA's hemmelige regering". Endelig kom andet bind af "Den fantastiske virkelighed" hos boghandlerne.

UFO-NYT JUNIOR har i selv haft lejlighed til at følge og vi kan kun sige, at selv om det har været og stadig er et stort arbejde, har vi været glade for dette arbejde og der har været stor interesse for bladet.

LEIF

I artiklen "Hvad SUFOI kan give os" i september nummeret af UFO-NYT JUNIOR brugte jeg en vending, der har medført en del læserbreve. Jeg skrev ---- "husk livet er så kort og man er så længe død." Man kan ikke rigtig finde meningen med dette, idet George Adamski siger, at man ved sin død genfødes med det samme og ovennævnte citat modsiger dette. Ja, der kan jeg kun sige, at man har fået galt fat på sætningen, ganske vist har jeg brugt en vending, der måske ikke er almindelig kendt og på dette sted måske heller ikke velanbragt, men sætningen i sin helhed og det forudgående samt efterfølgende fortæller tydeligt, at artiklen eller afsnittet slet ikke handler om døden, altså er vendingen brugt symbolsk eller som et ordsprog. Læs "Et brudstykke af de vises sten" i november nummeret, hvor jeg netop fortæller, at man skal søge at forstå hvert ord, hver sætning og sammenhængen med det forudgående og efterfølgende, for at gøre stof-fet til ens eget. Det er netop dette man har forsømt.

Det jeg mener, er selvfølgelig dette, at den tid vi har her på jorden i vor nuværende legemlige skikkelse, set i forbindelse med det "evige liv" eller med en uendelig "række af genfødelser" eller hvordan man nu ønsker at udtrykke dette, kun er uendelig kort. Sagt på en anden måde, den tid vi har her - hvor vi kan interessere os for SUFOI er kort, medens den tid vi er døde - som mennesker skabt af denne jords materialer - er meget lang, målt med evigtidens målestok. I et eventuelt senere liv - her på Jorden eller andetsteds - vil vi næppe komme til at interessere os for SUFOI og dets problemer.

Leif.

COMETEN KOMMER!

Det er ofte morsomt at granske gamle aviser og blade. I et eksemplar af Østsjællandsk Avis, der udkom i Kjøge og Storehedinge, fra den 11te Juni 1857, fandt jeg følgende lille stykke.

"COMETEN KOMMER! Under denne overskrift har restaurateur C. Bonnesen i "Nestved.Avis" indrykket følgende Avertisement:

"Da en stjerneklod Mand til Punkt og Prikke har beregnet, at Verden skal forgaae, eller ialtfald at Jorden skal endevendes

Løverdagen den 13de Juni 1857,

og vi saaledes rimeligviis foreløbig ville komme til at tage Bopæl i Maanen - samt da en saa storartet Flytning bedst udføres ved Fleres forenede Kræfter -, saa tillader jeg mig herved at indbyde, ikke blot alle Venner og Bekjendte, samt Kunder, men endog mine ærede Creditorer og enhver Anden, som vil nyde Fordelen af at forlade denne syndefulde Jord i et muntert Selskab, med Musik, Dands, Kanontorden, Keglespil, gode Spise- og Drikkevarer, med meget Mere, som kan tjene til behagelig Underholdning paa en saa lang og ellers kjedsommelig Rejse.

Deels fordi jeg gjerne vilde see det længe nærede Ønske opfyldt, at kunne tilfredsstille mine Creditorer forinden jeg tiltræder Reisen, og deels for at kunne dække Reiseudgifterne, er det en bydende Nødvendighed, at de Ærede, der reflekterer paa Indbydelsen, medtage alle de Contanter, der til den Tid kunne opdrives, og deponere samme hos mig, hvortil Begyndelsen skeer med et foreløbigt Honorar ved Indgangen til min Have, nemlig 1 Mk. for Voxne, 8 Sk. for Børn.

N.B. Mormoner betaler det dobbelte, fordi de ikke itide ere reiste til det forjættede land.
C. Bonnesen

UFO FORMATION OVER BOGENSE ?

- fortsat -

Skibet var for nord eller nordvestgående. UFO'et fløj hen til dette skib, kredsede omkring det i forskellig højde, men stadig med den særprægede glidende flugt som nærmest kan sammenlignes med et svæveplan eller en måges kredsen. Objektet var en kort overgang lige over top-lanternen, men derpå gik det længere ud over havet, gik så et par gange omkring skibet i så lav højde, at det var i eller måske lidt under den røde lanternes højde. Jeg kunne tydeligt se, at det et par gange befandt sig imellem skibet og os, og næsten berørte havfladen. Derpå gik objektet hurtigt ind mod Juelsminde, gik i ret lav højde hen over lysene i Juelsminde, drejede nedad igen og fulgte ganske langsomt kystlinien tilbage til udgangspunktet.

Nu kom to meget højtstående objekter hen over vore hoveder. De var som klare stjerner og gik ganske langsomt ud over Kattegat i nordøstlig retning. Det ene af dem gik langt ned, og så vidt jeg husker, sluttede det sig til de andre objekter.

Vi fulgte i ca. 1 time dette for de fleste af os så fantastiske syn: UFO'er i ganske lav højde, det meste af tiden stående over samme punkt over kysten mellem Juelsminde og Vejle, ofte under bakkekammene, næsten nede i vandlinien ved stranden.

En tid sås et mindre objekt lidt nede til venstre for et af de større objekter. Det lille var irgrønt. Afstanden mellem de to objekter varierede lidt, og de flyttede sig begge ganske langsomt i retning mod vejle, og de forandrede højde flere gange.

Objekterne sås uden kikkert hele tiden tydeligt som ovale skiver, med kikkert sås de somme tider som ovale skiver, somme tider som klokkeformede objekter.

Observationen blev blandt andet indrapporteret til "Jydsk Aktuelt", hvor man tilsyneladende var ret interesseret og lovede at bringe en avisomtale af observationen, men uvist af hvilke grunde, blev sagen ikke omtalt noget steds.

Foruden af ovennævnte personer, blev samme observation også fulgt i kortere og længere tidsrum af flere af campisterne på stedet. Ialt er rapporten underskrevet af observatøren og 8 andre vidner har givet tilladelse til at rapporten indeholder deres navne.

At familierne Frederiksen og Deuleran, samt de nævnte vidner har været vidne til en ægte UFO-observation i lav højde er sikkert uden for enhver tvivl, men rapportcentralen er selvfølgelig interesseret, såfremt andre har set eller hørt denne observation omtalt fra anden side, blandt andet vil man selvfølgelig meget gerne i forbindelse med det pågældende skib. Vi har selvfølgelig prøvet at finde frem til skibet, men dette er ikke lykkedes os endnu. Er der blandt vore læsere nogen, der kan give os oplysninger som kan identificere skibet, vil vi meget gerne høre fra dem. Ligeledes vil vi gerne høre om observationen er set andre steder fra.

ENTWO

GRUPPEHJØRNET

Vi skulle denne gang fortælle lidt om hvilke emner man kan arbejde med i gruppearbejdet, og hvordan man kan gribe disse emner an. Selvfølgelig kan man klare sig med at sidde "og sludre" om UFO'er, men dette planløse arbejde udarter sig mange gange således, at man pludselig sidder og diskuterer emner, der intet har med ufologi at gøre, eller samtalen går lidt efter lidt i stå. Det er gruppelederens arbejde, altid at have emner parat, og om muligt - efter bedste evne - at have forberedt materiale til disse emner.

Mexiko samfundet kan udmærket godt give mange gode diskussioner. Man kan inddеле gruppemedlemmerne i mindre arbejdsgrupper på 2 eller 3 medlemmer. De får så separate opgaver, f. eks. :

- 1) Byplanlægning. Inddeling af gader, kvarterer, parker, kulturcenter etc.
- 2) Ernæring: Planlægning af gartneri, landbrug, fiskeri etc.
- 3) Undervisning: Skoler, teknisk uddannelse, kunstuddannelse etc.
- 4) Samfundsstruktur: Organisation, ledelse etc.

Som grundlag benytter man den viden vi har, de ønsker vi har om et ideelt samfund, baseret på arbejde i det omfang det er nødvendigt for at få en god tilværelse, hvor alle har nok og ingen for meget. Hvor alle kan uddanne sig i det der har vedkommendes interesse, det være sig livsvisdom eller billedhuggerfaget, det være sig teknisk viden eller musik o.s.v.

Vi er ikke bundet af andet, end at vi starter på helt bar bund, vi skal selv ved fælles hjælp bygge vore boliger, anlægge vore haver og parker, dyrke vore levnedsmidler og skabe vort samfund.

Hvis vi var de sidste er en udmærket øvelse på linie med ovennævnte. Man forudsætter at vi enten blev evakueret til en ny - ubeboet - planet, eller at menneskeheden var gået amok og havde udryddet hundrede af millioner mennesker og at vi var blandt de få, der var blevet tilovers, hvad ville vi gøre i denne situation, hvad ville vi søge at bevare af vor kultur? Hvordan ville vi gøre dette? Ville vi blive på stedet eller søge sammen med andre, med andre anskuelser end vi selv har? Der dukker her utallige spørgsmål op, man kan spørge, hvad dette har med UFO'er at gøre. Det har betydeligt mere med UFO-sagen at gøre, end man umiddelbart tror, idet ufologi ikke blot er observationen og databearbejdelsen, men også alt det der ligger bag ved deres komme, og her spiller livsførelsen, vor kultur, vore ideer etc. en meget stor rolle. De her nævnte øvelser eller lege om man vil, lærer os meget af dette og opøver vor evne til at skære gennem de foreliggende problemer, så vi kan se et bestemt mønster uden at vor iagttagelsesevne bliver hæmmet af vore vante forestillinger om vor nuværende samfundsstruktur.

Retssagen. Her sætter man en bestemt kontaktberetning, en fotoserie eller lignende, for retten. Man fordeler "rollerne" som forsvarer, anklager, vidner, dommer og jury. Herefter de to parter søger at overbevise den anden. Herunder dukker der mange ubesvarede spørgsmål op, som man ellers let vil overse. Alle ufologiske emner kan sættes til debat i denne "Retten er sat" leg.

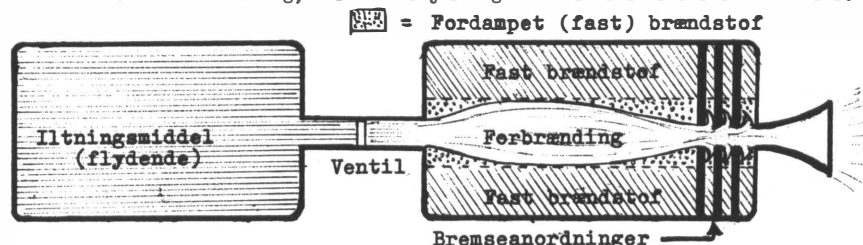
Problemet er blot at gå ind for ideerne med en vis alvor og virkelig finde både de stærke og de svage punkter i UFO-debatten, der er nemlig begge slags og vi er tilbøjelig til at gå let hen over de svage punkter, men de er ofte vigtigst, idet det er dem der i den sidste ende giver udslaget i diskussioner med udenforstående - og kender vi dem ikke selv eller de rette svar - så er vi slået allerede i starten.

REP

Fremtidens billige "folke-raketmotor"?

Det sidste nye indenfor raketmotorer er den såkaldte hybridmotor. Det er en sammenblanding af de to typer raketmotorer, nemlig den type der benytter flydende brændstof, og af den type der benytter fast brændstof. "Indenfor eet år", siger teknikerne, "vil hybridmotoren bringe laster i kredsløb og derved bevise, at den kan yde det, som vi hævder". Andre hævder deres røster i protest, idet de hævder, at hybridmotoren vil have alle de fejl, som henholdsvis den ene og den anden type raketmotor er behæftet med.

Den typiske hybridmotor er faktisk et relativt simpelt produkt fra en meget kompliceret industri. Den består af en tryk-tank rummende et oxyd (en liter). Efter den kommer et forbrændingskammer, der er omgivet af fast brændstof. De to typer brændstof er normalt af en sådan art, at de antændes i samme øjeblik, de kommer i berøring med hinanden. Fremgangsmåden er altså den, at en ventil lader en strøm af iltningsmidlet sprøjte ind i den bageste tank (forbrændingskammeret). Forbrænding starter, og en meget varm udstødsflamme bræler gennem udstødsåbningen. Ventilen mellem tankene kan benyttes til at nedsætte trykket eller til evt. at stoppe motoren helt, - for bagefter at starte den igen. Denne teknik er meget vanskelig eller i visse tilfælde helt umulig, når det drejer sig om andre former for raketmotorer.

I alle raketter med fast brændstof må iltningsmidlet og brændstoffet blandes meget omhyggeligt, hvilket medfører stor risiko for uønskede reaktiver, der igen kan medføre, at motoren eksploderer. En sådan vanskelighed eksisterer slet ikke i hybridmotoren. Dens brændstof kan samles sammen med en stor del metaliske hybrider, der forbliver fuldstændige inaktive, så længe der ikke er nogen oxyd til stede. D.v.s. dens brændstof kan blandes med en stor metalpudder med høj energi. Oxyden kan f.eks. være en meget kraftigt reagerende væske som OF_2 (ilt difluorid), men da oxyden forbliver i sin egen tank, indtil den behøves, er der ingen problemer.

Hybridmotorens fortalere siger, at det bedste ved den er, at man undgår alle de indviklede rørsystemer, som er kendetegnet for motorer, der benytter flydende brændstof, og hybridmotorens inaktive brændstof kan ikke forårsage eksplosion. Den har også fordele frem for fast brændstof. Men der er også kritikere, der hævder at hybridmotoren kun har en forholdsvis lav effektivitet, idet brændstoffet og oxyden har en tendens til at forsvinde ud gennem udstødsåbningen før de er blevet antændt. Derved brænder motoren med en lang, smuk flamme, hvilket igen vil sige, at motoren spilder en meget stor del af sin energi på den tomme luft. Hvis man nedsætter tilførelsen af oxyd, bliver effektiviteten endnu lavere. Imidlertid hævder teknikerne, at disse problemer nu er løst. Man har fremstillet en anordning, som sørger for at holde brændstoffet tilbage, indtil det er blevet blandet og antændt. Ligeledes indsprøjter man

oxyd nær den yderste ende af forbrændingskammeret, hvilket også forøger effektiviteten.

Hvis man skal spå om fremtiden, siger hybrid-forkæmpere, må man forestille sig store hybrid-løfteraketter, der bruger yderst billige brændstoffer såsom flydende ilt og ganske almindelig gummi. For ekstra høj effektivitet i de øverste trin af raketterne, nærer man stor forventning til hybridmotorer, der skal benytte brændstof, som næsten ene og alene består af metalpudder. Hvis en smule brint brændes sammen med metallet og dets ilter, vil hybriden blive et "tribrid". Dets specifikke tryk vil dermed blive af en størrelsesorden, som den forventes at blive i de atom-raketter, som endnu ikke er bygget. Men der er en væsentlig forskel, idet den ikke vil blive nær så dyr eller farlig at have med at gøre som atom-raketten.

Is-krystaller på Venus

Med en 60 meter stor ballon fra det amerikanske flyvevåben blev fornylig opsendt et teleskop fremstillet på John Hopkins observatoriet. I en højde af 25.000 meter blev ballongondolen, via et radiosignal, sat til at orientere sig i en bestemt vinkel til Solen. Derved kom et indbygget spektroskop til at pege mod planeten Venus, således at man kunne tage målinger af Solens infrarøde stråler reflekteret fra planeten. En vigtig sag ved forsøget var, at fra den højde kunne målingerne foregå praktisk taget uden atmosfærens forstyrrende indflydelse.

Sammenlignet med det snart berømte Mariner II forsøg, som var uhyre kostbar, og hvor rumstationen rejste næsten 300 millioner km for at tage målinger af Venus, virkede ovennævnte forsøg nærmest beskedent. Højden over jorden var jo ikke overvældende, og selve forsøget kostede (set med rumfartsøjne) en bagatel af 600-700.000 kroner. Men resultatet af forsøget skal nok sætte liv i diskussionerne mellem astronomer jorden over ...

Mariner II bekræftede overfor videnskaben de oplysninger, som man allerede havde fået ved målinger og analyser fra radioteleskoperne, nemlig at Venus overflade var altfor varm og tør til, at den kunne være basis for nogen form for liv. Det flyvende teleskop gav helt andre resultater. Astronomen, Dr. John Strong fra Hopkins observatoriet, siger om forsøget: "Efter omhyggelige analyser er jeg overbevist om, at de skyer, der skjuler Venus overflade for os, består af is-partikler, ligesom de højest-flyvende af jordens skyer. Og såfremt Venus virkelig har en sådan vandmængde omkring sig, kan den også have en form for liv."

Ved at kombinere 120 forskellige spektroskopiske målinger fik Dr. Strong og hans medhjælpere en kurve, som viste hvorledes de venusianske skyer reflekterer forskellige bølgelængder af infrarød stråling fra Solen. Denne kurve var næsten fuldstændig identisk med en kurve, man havde fået fra en is-krystalsky i laboratoriet. Og den var fuldstændig forskellig fra de kurver, som kommer fra støv, kuldioksyd, flydende formaldehyd og de andre usunde stoffer, som almindeligvis antages at befinde sig i de venusianske skyer.

Dr. Strong tilbageviser ikke Mariner II's oplysninger, kun deres udlægning. At måle temperaturen fra en planets usynlige overflade med radio, finder han en smule unaturlig. Alting foruden varme og støv, kan frembringe radiobølger. De kan f.eks. stamme fra storme i den tykk

venusianske atmosfære, som gennemstrømmes af dobbelt så meget solenergi, som vor hjemlige . Sky-eksperter ved, at selv temmelig rolige skymasser kan afgive radiobølger.

Dr. Strong tvivler også på teorien om, at den kuldioksyd, som man ved findes i Venus atmosfære skulle holde på sollyset og derved skabe en såkaldt "drivhuseffekt", hvilket igen skulle forårsage, at temperaturen blev så høj, at den udelukkede alle livsformer. I stedet, mener han, at is-krystallerne er så kraftige reflektorer, at de tilbagesender meget af Solens energi inden den når ind i nærheden af planetens overflade. Derfor kan visse lag i den venusianske atmosfære være forholdsvis kolde, måske så kolde som tilsvarende lag i jordens atmosfære.

Himmelen i januar.

Endnu i begyndelsen af januar kan man iagttage Merkur, selvom det kun kan lade sig gøre i ca. 20 minutter ad gangen. Merkur står i januar op mellem kl 06³⁰ og 07⁰⁰. Mellem den 8. og den 20. januar går sigtbarheden stærkt tilbage, men alligevel skulle der være gode chancer for at iagttage den sjældent sigtbare planet, idet den står en fuldmånebredde sydligere end Venus, hvilket gør det lettere at finde den på himmelen.

Mars nærmer sig sin opposition, hvorfor den bliver lysere. Sidst på måneden svarer den i lysstyrke til Kapella. Mars bevæger sig mellem Løven og Jomfruen. Den 29. januar er den stationær, og så begynder tilbageløbet. Mars står op kl. ca. 23⁰⁰ den 1. medens opgangen sidst på måneden forgår kl ca. 21⁰⁰.

Jupiter er stationær den 10. januar og har da endt sit tilbageløb. Hele måneden er den aftenstjerne, og den stråler klarere end Sirius. Jupiter befinder sig i nærheden af Plejaderne.

Saturn befinder sig i Vandmandens, hvor den går ned kl. 21⁰⁰ først på måneden og kl. 19⁰⁰ sidst på måneden. D.v.s. at den kun kan iagttages nogenlunde tydeligt først på måneden.

Omkring midnat når Uranus sin kulmination i Løven. Der skulle så være gode chancer for at finde den med kikkert.

Himmelen i februar.

Både Merkur og Venus er nu usynlige, idet de står op næsten samtidig med Solen.

Mars må siges at være februars planet. Den 9. er Mars i opposition til Solen, og dens lysstyrke er formidabel. Kun Jupiter og Sirius er klarere, men sidst på måneden går de ned allerede omkring midnat. Mars behersker da nattehimmelen. Med en god kikkert skulle man være i stand til at iagttage enkeltheder såsom polkalotten o.a., men planeten har også en diameter på 10 buesekunder. Mars befinder sig også i denne måned mellem Løven og Jomfruen; I midten af måneden står planeten op kl. 19⁴⁵ og kan ses hele natten.

Jupiter kan ses først på aftenen, og den går ned omkring midnat. Den nærmer sig Plejaderne. Den 9. står Månen kun 2° sydligere end Jupiter.

Saturn kan endnu med besvær iagttages lavt over den vestlige horisont først på måneden.

Uranus skulle kunne ses i Løven hele natten. Det anbefales dog at benytte kikkert.

Hvad fiksstjernerne angår så ligger det sådan, at Tyren står højt i syd. Lidt højere finder man Plejaderne, og næsten i zenith findes Kusken og Tvillingerne. Sydligere finder man vinterhimmels midtpunkt, Orion. Sydvest derfor ses Sirius og Store Bjørn. I vest-nordvest Pegasus og Væderen.

Voshkod-rumskibet.

På en pressekonference spurgte man Komarov, føreren af rumskibet, om hvilke fordele og nyheder der måtte være ved hans rumskib sammenlignet med Vostok rumskibene. Komarov svarede: " Som det er bekendt, var alle seks Vostok rumskibe eenmands rumkabiner. Derfor havde rum-piloterne bestemte opgaver, som kunne udføres af blot een mand. Derimod bestod Voshkod's besætning af tre mænd, som var eksperter hver på sit felt. Dette muliggjorde ikke blot at udvide antallet af eksperimenter og observationer betydeligt, men også at arbejdet kunne foregå på et højere videnskabeligt plan. På Vostok rumskibene måtte piloterne af og til stoppe deres videnskabelige arbejde for at hvile sig, spise og så videre, og dermed spildte de megen kostbar tid. På Voshkod var to besætningsmedlemmer konstant i arbejde, medens det tredje medlem sov. Derfor stoppede arbejdet i rummet ikke et øjeblik, hvilket gjorde, at de videnskabelige informationer, der blev indsamlet, var så meget talrigere. Samtidig sørgede arbejdsgangen for, at alle var udhvilede, hvorfor arbejdet kunne gå på højeste gear.

På Vostok måtte rumpiloten selv tage stilling til sine observationer, medens de fænomener, som vi observerede, straks kunne gøres til genstand for en meningsudveksling, hvilket hjalp os til at opnå mere objektive konklusioner. Dette skete f.eks., da vi iagttog glødende partikler gennem rumskibets "ko-øjer".

Videnskabsmanden Feoktistov fortsatte: " Voshkod markerer en ny milepæl indenfor konstruktionen af rumskibe. Voshkod er forskellig fra Vostok rumskibet, bl.a. fordi det har en tre-mandskabine, men også fordi det havde nye instrumenter og adskillige helt nye systemer. "

For at bringe rumskibet ud af kredsløb og ind i den ønskede bane, (mod jorden.red.) var der installeret to bremseraketter, hvoraf den ene var reserve. Dette gjorde det muligt at sende rumskibet ind i en højere bane og med mindre risiko. Jeg vil gerne tilføje her, at Vostok rumskibene blev sendt op i lave kredsløb, således at de på grund af det normale højde tab ville vende tilbage til jorden i løbet af maksimalt til dage om bremseraketterne skulle have svigtet. Den reservebremseraket, som var installeret i Voshkod, gav sikkerhed for, at flyvningen kunne ende, når man ønskede det, hvorfor man kunne foretage højere kredsløb. Og som De sikkert ved, var højeste punkt i vort kredsløb 409 km.

Bortset fra de sædvanlige systemer til at holde rumskibet i den rigtige stilling under kredsløb

løbet, medførte vi et nyt system, som benytter ion-motorer. Dette system virkede tilfredsstillende, og værdifulde, videnskabelige informationer blev indsamlet på basis af dette. (Sammenlign med USA's ion-motor forsøg.red.) Som endnu en nyhed havde Voshkod et landingssystem til bløde landinger, hvilket giver ideelle landingsforhold.

For at sikre radioforbindelse med jordkontrollen havde vi to telefonkanaler via ultrakortbølger, to telefonkredsløb via kortbølger samt en speciel modtager, som arbejdede på kort- og mellem-bølgeområderne. Som De ser, bliver der gjort en del for at vi kunne sikres pålidelig radiokommunikation.

Der blev benyttet et nyt TV system, som muliggjorde, at man ikke blot fik billeder fra kabinen, men at man også kunne transmittere billeder taget fra rumskibet. Det samme TV system blev også brugt af besætningen til at observere bl.a. de udvendige installationer, på de sider, hvor der ikke var ko-øjer.

Som De ved foregik vor nedstigning og landing glimrende og i overensstemmelse med programmet. (Det er blevet hævdet fra anden side, at programmet skulle have været betydelig længere, men at det måtte afbrydes af forskellige grunde. Der er dog intet, der hverken kan af- eller bekræfte dette. Imidlertid står det fast, at banen lå så højt, at man kunne have fortsat kredsløbet igennem lang tid, såfremt dette havde været planen. Imidlertid giver Feoktistov jo en slags forklaring på den høje bane tidligere i artiklen.red.) Efter at bremseinstallationerne havde virket som planlagt, foregik separationen fra instrumentafdelingen. Gennem lang tid var vi i stand til gennem koøjerne at iagttage, hvorledes den fløj ved siden af os.

Da vi var kommet igennem atmosfærens tættere lag, så vi gløden fra "grænselaget". Den sorte himmel forsvandt, og vi så et rødorange slør omgive os, kun gennem det køje, der vendte mod jorden kunne vi stadigvæk iagttage jorden og skyerne over den. Snart kunne heller ikke det ses mere, idet lyset fra "grænselaget" tog til. Mange af Dem er sikkert klar over, at temperaturen i de luftarter, som omgiver rumskibet under dets tilbagevenden til atmosfæren, kan nå op omkring 10.000 graders celsius.

Opbremsningens indvirkning på os forsvandt gradvis, og vi havde stået dem godt igennem. Efter at rumskibets hastighed var reduceret kraftigt på grund af atmosfærens modstand og derved var nået ned på en hastighed af ca. 800 km/t, udløste vi vore faldskærme i en højde af ca. 5000 meter. Rumskibet fortsatte så nedstigningen i faldskærmene, og først da vi var umiddelbart over jerdoverfladen, startede vi vort nye landingssystem. Dette gjorde, at landingen foregik med en hastighed, der næsten var lig nul.

U F O L O G I .

Sammendrag af foredrag, holdt på SUFOI aftenskolen vinteren 1963/64 af John Petersen - Dragør

Vi er fra flere sider blevet spurgt, om beretningerne om de flyvende tallerkener kun er noget, man har kendt i årene efter anden verdenskrig, om vi ikke har beretninger om ældre observati-

oner og i så fald hvor gamle disse er.

Vi har nu samlet lidt af det sammen, vi er i besiddelse af, for at skrive lidt af UFO-historien. For at kunne drage sammenligninger, kan det dog være nødvendigt at tage noget med, hvor det i øjeblikket kan være svært at se sammenhængen mellem de enkelte observationsberetninger og legender. Men husk på, at UFO-sagen er meget mere omfattende end det ved første øjekast ser ud til.

Historien om UFO'erne er ikke som de fleste tror, af ny dato, men derimodældgammel, måske lige så gammel som menneskets historie her på Jorden. Vi har mange gamle beretninger om flyvende hjul, solvogne, skjolde og lign. De fik disse navne, fordi man sammenlignede dem med ting man kendte eller brugte. Der er meget der tyder på, at der før de hidtil kendte kulturer har været andre endnu ældre og at disse til dels har været lige så højt udviklet på visse punkter, som de senere kendte kulturer, meget tyder på, at de har haft kendskab til kræfter og energikilder som enten stadig er ukendte for os, eller som først er blevet genopdaget i vor tid. Mange ældre optegnelser tyder på dette og enkelte fund fra perioder der ligger længere tilbage end de kendte kulturperioder vi har kendskab til, indikerer at man har kendt elektricitet for flere tusinde år siden, og at man for mange tusinde år siden også beherskede forskellige former for flyvning. Vi kender til gamle optegnelser, der siger: "I gamle dage var alting så let, man kunne flyve i luften ved at slå på en plade", måske en side af tyngdekraften vi ikke kender i dag, for tilsyneladende har alle energiformer en "modpart" - loven om aktion og reaktion, men vi kender ingen modpart til tyngdeloven - kendte vi den, kunne vi dermed ophæve tyngdekraften. Der findes bygningsværker her på Jorden, som vi i dag ikke kan gøre efter, selv med vor "fremskredne" teknik og viden.

Hvordan byggede man for eksempel pyramiderne i Egypten? Er stenene båret derop? - Næppe, de er lavet alt før nøjagtigt til at dette kan være tilfældet og et hurtigt regnestykke siger os, at der skal så mange mennesker til at bære disse store stenkolosser, at der ikke engang vil være plads til alle disse hænder langs med kanterne. Tank jer engang, at tumle med disse tonstunge sten i de højder, og så få dem til at ligge med mindre end 1 mm. nøjagtighed. Hvilke redskaber brugte de til at hugge stenene ud med, eller til at polere dækstenene med, så en flue næppe kunne finde fodfæste på overfladen, skulle de være hugget til med grove redskaber? Hvordan med den cement, man brugte til at mure dækpladerne fast med, en cementtype, der har holdt stand gennem årtusinder - vi kan ikke lave den i dag! Man ved knapt nok hvornår Cheopspyramiden blev bygget, der er ingen inskriptioner, der stedfæster tidspunktet og de lærde er langt fra enige om tidspunktet, men det ligger mellem 3000 og 30000 år. At det skulle være en kongegrav og at det var Cheops der lod den bygge - betvivles den dag i dag af mange mange mennesker der har studeret pyramidernes historie. Ifølge et gammelt sagn, "lagde man beskrevet papyrus under stenene, slog til dem med en stok og de flyttede sig et pileskud", hvad var i så fald den kraft eller energiform, der flyttede stenene? Havde man på den tid kraftkilder af den art, kunne de også udnyttes til rumfart og flyvning.

Ifølge gamle beretninger fra Atlantis-sagnene, havde Atlantiderne "Vimanaer" der kunne flyve - - "kraften gik ud igennem bevægelige rør - bevægelserne var som et faldende blad, vuggende fra side til side". Men hvilken kraft drev dem fremad? Ifølge samme beretning lå kraftmaskine-

riet inde i skibet i en tung kasse med kviksølv, der blev ophedet af "kontrolleret ild", måske en form for stråling vi ikke kender. Indtil for nyligt sagde "kviksølvmotoren" os ikke noget, men så læste vi, at den amerikanske ION motor, der var blevet afprøvet i praksis på en af de seneste amerikanske satellitter, indeholdt kviksølv. Russiske forskere har længe været sikre på, at tidligere tider har efterladt deres spor der først i vore dage kan tydes. Baalbekterrassen, som de anser for en tidligere startrampe, smeltet sandmasse, som de anser for at stamme fra atommotorers varme udstødning, Sodoma og Gomorra som blev ødelagt ved en atomeksplosion etc. etc. alt sammen hændelser, der ligger tusinder af år tilbage.

På et museum i Bagdad, fandt en videnskabsmand en genstand med teksten "Kultgenstand", det viste sig at være et flere tusinde år gammelt elektrisk element. På teknisk museum i Wien har man en poleret stålstang, fundet i kullag, der må være omkring 80 millioner af år gamle. Hvor bliver da videnskabsmændene med deres påstande om at mennesket her på Jorden kun er få millioner år gammelt og at vi er opstået ved et tilfælde, hvor noget skum lå og skvulpede så længe i vandkanten indtil den første livscelle skabtes? Hvem har så fremstillet stålrør for 80 millioner af år siden?

Vi har optegnelser fra Peru, fotografier der viser panoramarelieffer, tusinde af år gamle, men de kan kun ses fra luften - hvem er de fremstillet af og til glæde for hvem? De er hugget ud af klipperne før Inkatiden, idet Inkaernes veje og stier går hen over reliefet. Eller hvad skal man mene om aldgamle lerpotteskår, med billede af mennesker der vinker til en flyvende maskine der bevæger sig over deres hoveder?

Professor Marcel Homet, en fransktalende arkæolog, der har tilbragt sit liv i Sahara og i den sydamerikanske jungle, var ukendt i Danmark indtil han deltog i SUFOI kongressen 1963. Han har skrevet flere arkæologiske bøger og i flere af dem fortæller han om legender fra naturfolkene, om fund der indikerer flyveteknik etc. Det var over dette emne at han i Fredericia holdt sit foredrag: "Har man genfundet en flyveteknik i forhistoriske kulturer?" Professor Homet fandt blandt andet en stor Kalenderport, der blot ikke passede på Jorden, den passede i hele taget ingen steuer - indtil man for ganske nyligt fandt ud af, at den passede på Venus. Men hvad skal en Venuskalender her på Jorden, og hvor stammer den fra? Hvem har beregnet den og opstillet den?

Professor Homet mødte for første gang George Adamski i Fredericia, men der findes alligevel noget der knytter de to sammen. I Homets bog "Söhne der Sonne" der udkom for et par år siden, vises nogle inskrifter og tegn, fundet i en gammel ruinby i Sydamerikas jungle - tusinder af år gamle. I Adamskis bog "Flyvende tallerkener er landet" vises en fotoplade nedkastet af en venusiansk pilot, pladen viser venusianske tegn. Men Både de tusinde år gamle jordiske tegn og de venusianske tegn fra vort århundrede er identiske på næsten alle måder. Hvor ligger så forbindelsen mellem Venus og Jorden? Har vi fløjet tidligere - eller er det Venusboerne der allerede tidligere har besøgt vor jord?

fortsættes.